

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 392.

Anden Session.

101ste Møde.

Løvedagen den 1ste Martz.

(Fortsat)

J. A. Hansen (forts.): Der har saaledes i Kjøbenhavns Amt tidligere været udredet 77 Heste, men efter dette Forslag bliver det 114, altsaa 37 flere; i Frederiksborg Amt var det hidtil 45, og bliver efter dette Forslag 62, altsaa 17 flere; i Holbøks Amt var det hidtil 95, efter dette Forslag bliver det 114, altsaa 19 flere; i Sorø Amt var det tidligere 106, efter nærværende Forslag bliver det 111, altsaa 5 flere; i Præsto Amt var det tidligere 126, nu bliver det 132, altsaa 6 flere, og i Maribo Amt var det 125, men bliver nu 140, altsaa 15 flere. Naar vi saa gaae over til de jydskke Amter, saa har Aarhus Amt hidtil udredet 40, men skal efter dette Forslag udrede 59, altsaa 19 flere; Skanderborg Amt udredede hidtil 45, og skal efter nærværende Forslag udrede 53, altsaa 8 flere, og Ribe Amt hidtil 58, men efter Forslaget 77, altsaa 19 flere. Det vil heraf sees, at man, ved Siden af, at det er uretfærdigt at lægge lige Stat paa en Tonde Hartkorn, hvor den findes i Landet, gaaer saa vilkaarligt tilværks ved dette Forslag, at man forandrer det Antal, der hidtil har været udredet i de forskjellige Amter, saaledes at 9 af disse Amter blive betydeligt mere bebyrdede, end de før have været. Jeg troer, at de Dødsninger, jeg her har givet, ere tilstrækkelige til at motivere, hvorfor vi ikke have kunnet gaae ind paa disse Bestemmelser, hvorimod den af os foreslaaede nye § 3 vil antyde en Wei, hvorefter, da det jo er indrømmet, at denne Lov kun er midlertidig, Forholdet midlertidigt kan ordnes, indtil en endelig Bestemmelse kan tages om dette Spørgsmaal. Men den tredie Hovedgrund for os til at

foreslaae denne Forandring, er, at man ved her at gaae ind paa denne Ordning af Sagen, ved her at gaae ind paa, at det er Hartkornet, der skal overtage denne Byrde, aabenbart præjudicerer Spørgsmaalets endelige Afgjørelse, og her maa jeg gjentagende gjøre opmærksom paa den særdeles stærke Udtalelse fra den ærede Krigsminister om, at han ansaae det for den Wei, der skulde gaaes, at det er Hartkornet, der i Fremtiden bør bære denne Byrde; man har altsaa allerede i selve dette Lovudkast begyndt at gaae videre, end Hensigten skulde være; thi jeg maa bede det ærede Thing at lægge Mærke til, at, medens dette andet Affnit af Loven gaaer ud paa, at lægge Byrden paa Hartkornet, saa findes der et tredie Affnit, som endnu lægger en yderligere Byrde paa disse samme nyoprettede Districter, idet det siger, at foruden denne Byrde af 1728 Heste skal Krigsministeren endnu være bemyndiget til at paalægge disse Districter at fødre endnu 1728 Heste, saa man nok is ikke alene med at faae begyndt paa at komme ind paa denne gale Wei til Sagens Ordning, men man gaaer, efterat man er kommen ind paa den, betydeligt frem ad den, ved at foreslaae en dobbelt Byrde paalagt disse Districter. Vil man altsaa ikke, ved at tage imod dette Forslag, tilstaae en yderligere Gaaen ind derpaa, end Forslaget nødvendig kræver, saa kan man i Fremtiden ikke vægre sig, hvis man ikke nu strax sætter sig til Modværg mod en saadan Ordning af Sagen; jeg vil derfor haabe, at det ærede Thing vil gaae ind paa at stemme for den af os foreslaaede nye § 3.

Hjerrild: Dersom jeg kunde antage, at det, naar der gives den Godtgjørelse for Hesteholdet, som tilsiges ved det foreliggende Lovudkast, virkelig vilde være en Byrde at holde Hest, saa kunde ogsaa jeg gaae ind paa den Betragtningssmaade af Sagen, som den